

Wón je

1. jich pastyr, kiž je jim prjedy schoł po tym puczu, po kotrymž dyrbja sa nim khodzicž;
2. jich pastyr, kiž je jich lubował hacž do smjercze a swoje žiwjenje sa wowzowostajil;
3. jich pastyr, pschi kotrymž jich sabkudzene a k njemu wobroczene dusche najswěrnische wothladowanje namakaju.

I.

Tón Knjes Jezus Chrystus je dobry pastyr swojich křesćijanow, dokelž je jim prjedy schoł po tym puczu, po kotrymž dyrbja sa nim khodzicž. Pastyr dze prjedy swojich wowzow, tak tež Chrystus prjedy swojich křesćijanow. Wón jim pokasuje, hdže a kał maju khodzicž. Woboje dženža wuknjemy s nascheje epistole.

Pschetož k temu scže powołani, to swjaty Petr praji wschěm křesćijanam, najprjódzy pak křesćijanskim wotrocžkam, kotrychž je najprjedy napominal: „Budžcže poddani knježim se wschej bojosczu, niz jeno dobrym a měrnym, ale tež skym; pschetož to je huada, hdž shtó swědomnja dla pschecziwo Bohu křiwodu snježe a czerpi bjes winy“. A dale: „Hdž wam dobroty dla sčezinja, a wy to swamo pscheczercze, to je huada pola Boha“. Wot teho wón nam wschitkim praji: k temu scže powołani. Shtož so naschemu rosomej sda najwjetscha njeprawda bycz, k temu smy powołani jako křesćijenjo.

Kadha smy jako křesćijenjo k tajkemu czerpjenju powołani? To nam swjaty japoschtol wukladuje w tych słowach: Dokelž tež Chrystus sa naš czerpil je wostajiwshi nam wopisno, so byschcže sledžili sa jeho stopami. Potajkim Chrystusowe czerpjenje, kotrež je žórko nascheho wumóženja a wujednanja s Bohom, je tež snamjo, po kotrymž mamy cžinicž, a nam pucz pokasuje, po kotrymž mamy khodzicž. My dyrbimy sledžicž sa Chrystusowymi stopami. Wón wschał jako dobry